

The image features a central graphic composed of several overlapping, organic, rounded shapes. The colors are various shades of purple and blue, with some areas appearing lighter due to transparency. The word "Gedichten" is centered within the most prominent purple shape.

Gedichten

Bel me

“Laat me van veraf dichtbij je zijn
Als de muren op je af komen
Vind me als je me zoekt
Bel me als je tranen stromen
Als je een verhaaltje wil delen
Of samen over later wil dromen
Bel me als de wereld even zwart lijkt
Ik zal je wat van mijn kleuren geven
Dan praten we over herinneringen
En gaan we samen herbeleven
Bel me als je verbinding zoekt
Als je even wil klagen
Alles om je heen vervloekt
Sta me toe om je zorgen te dragen
Je dagen te verlichten
Laat me van veraf dichtbij je zijn
Bel me, anytime.”

E-lines

Le cri

Onze natuur is al heel lang geen heilige tempel meer
waar kleur en groei en klank en geur het leven viert.
Waar hybris zich aandient, daar is het landschap ontsierd,
ieder symbool wordt overstemd door rusteloos verkeer.

Is de stem van een scholier – ‘How dare you?’ – een verre echo
van een holistisch reveil of is ze domweg een helend icoon?
Met een U-vloot maakt een gedreven idealist de oceanen schoon,
hij ruimt de spiegel van de wereldzee: plastic vangen is zijn credo.

‘Laten we van het milieu een optelsom maken,’ is de teneur.
Het uur U van onze cultuur dicteert deze kuur: ‘Méér kopen!’
Zo wordt de consument gestigmatiseerd, zijn status is souffleur.
Iedereen online – je taal is digitaal – en iedere deur staat open.

Esprit is nu een merk, een zwaan is geen dier maar een logo.
Dit zingt het koor: ‘De val die ons wacht is geen metafoor.’

Germen Oosterhof,
Uit: Bang (in voorbereiding)
Najaar 2019

Samen sterk

Ik en jij samen
samen in deze rare tijd
Wie had dit nou kunnen beramen
Alsof de grip zomaar weg glijdt

Maar jij en ik is samen toch echt
Je staat niet allen wanneer je vecht
Want samen is nu sterker dan ooit
Met kracht en hoop wat niemand vergooid

Sterker dan nu is met zijn allen weer opstaan
Want jij en ik samen is bewuster doorgaan
En blijven omkijken naar elkaar
Zo maken we het nu iets minder naar

Ik en jij is samen
Wij allemaal tezamen

A. Rorije - Lever

Uit de platenkast

Uit de platenkast
Een helderde avondlucht
Brandende lantaarnpaal
Oldtimer op de hoes
Elkaar niet kunnen knuffelen,
zoveel taboes.

Klein kraakje
Naald op de plaat
Fijne stem door de boxen
Helder geluid
Alle groeven worden geteld op de el-
pee,
quarantainetijd valt niet mee.

Na eenenveertig minuten
Pak ik mijn sleutelbos en
Loop naar buiten
Wandelen langs de landerijen
Voel de idyllische rust
Zuiver wind, zo trots als een kind.

Zie een man voor zijn huis
Zittend op een houten bank
Neemt een hijs van
Accijns verhoogde sigarettenpeuk,
vanuit de kerkradio een Bijbelspreuk.

Hoor de ganzen gaken in de verte
Een eekhoorn in het vizier
Op het groene gazon van de buurman
Een ooievaar zamelt takken in zijn
bek,
zoveel nieuwe dingen dat ik ontdek.

Beweeg me voort langs huizen
Zie beren zonder op jacht te gaan
Mensen wuiven achter ramen
Pijnlijk verdriet, zzp'ers gaan failliet.

Handgeschreven kaarten
Door de brievenbusklep
Glimlach, knuffel en een kus op de
mat
Legio liefde
We zijn er voor elkaar, mooi gebaar.

Houd de liefde voor en
Met elkaar vast, niet alleen nu
Maar voor altijd
Niets kan ertegenop
Geen auto, geld, huis of werk. Liefde
telt,
samen sterk!

Tijd van Hoop en Vrees

In een fractie stond de wereld op zijn kop
binnen enkele weken was er iets wat ongrijpbaar is
een uur lijkt een dag, een dag een week en je denkt alleen maar stop
een virus nam de wereld over en iedereen is ongewis

Een pandemie is ontstaan en geboren
ongrijpbaar en niet bekend bij ons als mensheid
maar ook nu zijn we nog niet verloren
ook al kost dit veel te veel tot onze spijt

Mensen worden ziek en levens gaan verloren
onzekerheid slaat toe en we hebben veel verdriet
maar gek genoeg zijn er ook veel positieve dingen te horen
sociaal zijn lijkt even op 1 te staan en negativiteit kennen we even
niet

Voorlopig leven we tussen hoop en vrees
wat mag nog wel en wat mag nog niet
ook al heet je Jan, Jean, Mees of Kees
Janneke, Suzanne of Margriet

Houd je aan de gemaakte afspraken
ook al zal dit niet altijd makkelijk zijn
straks gaan we weer een feestje maken
al doet het nu nog even pijn

A. van Noorel

Het was allemaal mooi op de wereld,
Helaas altijd nog wel oorlog, honger en pijn.
Wat we nu allemaal meemaken,
Dat is voor de hele wereld niet fijn.
Het ene land nog harder dan de ander,
Vechtend tegen een sluipende virus.
Land na land gaat op slot,
Vliegtuigen worden geparkeerd bij vliegvelden gespot.
Scholen,verenigingen,restaurants,winkels....
allemaal gaan ze dicht,
We moeten ons houden aan onze plicht.
Ouders worden leerkracht,
En de vitale beroepen werken met man en macht.
Anderen zit zoveel mogelijk binnen,
Om het virus terug te dwingen.
Hoelang gaat dit virus nog zo te werk?
Weet wel, SAMEN STAAN WE STERK!

S. Morren

De wereld is dicht, de reis op pauze down under
Het is een situatie waar ik van schrik, maar ook van glunder

Door al het moois wat ik zie gebeuren
Dat niet iedereen zit te sikkeneuren

Meeleven met zieken, nabestaanden, verzorgers en leiders
Het is mooi om te zien dat we samen staan achter alle strijders

Bidden, boodschappen of berenjacht
We doen wat we kunnen dat ligt binnen onze macht

Om door te gaan en er het beste van te maken
Van zo ver weg toch dichtbij geraken

Het is allemaal onzeker wat er nog gaat komen
Al laten we geen kans onbenomen

Om er te zijn voor een ander, een kaartje, een luisteren oor
En zonder dat ik me eraan stoor

Laat ik de toekomst komen zoals die is
Samen sterk, ondanks het sociale gemis.

R. Doorn

Samen Sterk

Maar, hoe doe je dat, samen?
Als we niet samen mogen zijn?

Hoe doe je dat, samen?
Als ik hier zit, alleen en zo klein?

Hoe doe je dat, samen?
Als we verliezen?

Hoe doe je dat, samen?
Als we moeten kiezen?

Hoe dat moet? Samen?
Verbonden in het binnenwerk

Hoe dat moet? Samen?
Jij en ik, een tijdperk vol gekkenwerk

Maar, samen sterk

M. Bergsma

Samen Sterk

samen aan het werk
samen om dit virus te bestrijden
wij moeten er al onze tijd aan wijden
kijk om je heen, het is overal
ziekenhuizen liggen overvol
maar weet! Heerde is een hechte gemeenschap
en wij zetten ons samen schrap
wij zullen dit overwinnen
dus we blijven nu eerst maar binnen
maatregelen van de regering,
we zetten deze graag naar onze nering
hoofd omhoog en strijdbaar verder gaan
weet dat we samen dit virus kunnen verslaan

J. van Zuuk

Bezinning

Zonder daj der umme vraog heb
Kump 'n paresiet oe lichaam binn.
Ach ie heur weh iens wat uut China en Italie
Mar dat is toch vâre vod.....

En dan wordt 't opiens onrusteg
Want 'n paresiet is mee ereist
En hier deur wordt ok mèensn hier besmet
Aoveral nemp ze maotreegl

Er ontstaot zomar weer grenzn
Umme dit allemaole teegn te holdn
Astoeblief gien naeregheid hier
Blief waoj bint.

En toch hef de paresiet zien wârk edaon
En völt mèensn neer bie disse ziekte
Ze heb de paresiet ok nog 'n naeme egeevm
Corona, te mooi woord veur zo'n indringer.

De weerld stiet op zien kop
En opiens is alles ummedrèjt
De zogeheetn managers
Ziet opiens hun parsoneel als engelen.

De echte wârkers wordt opiens wardeert
Ze bin ter veur hun mèensn
Ie heb mekaere neudeg,
Ieder op hun eign meniere.

't Lèèvm giet vânder, tussn Hemel en aarde
En 't leed giet zien gank
Mar onderwiel kump de ienzaomheid binn
Der mut wat gebeurn

En dan ziej opiens datter plannegies emak wordt
Umme de scholders der onder te zett'n.
Leed wordt ummezet tut lief
Want de paresiet, met 't naere woord, mut wordn verdreevm

Wat 'n paresiet toch 'n ellende kan brengn
En heerser aover oe kan wèèn
Mar ok saemheuregheid trugge kan brengn
Umme disse belager te verjaegn.

Iederiene lèèf met de gedupeerdn met
Staat stille bie hetgeen hun is aoverkomm
Ze vuult hoe verwent het soms was
Want alles gonk toch goed...

Ze maekn zich druk umme discriminaotie
Aover oonze Sinterklaos cultuur
Gèèle hessies umme mar ontevreedn te wèèn
En noe wordt ze zelf an evalln.

Aovervalln en moordn, deur krimineeln
Die net zo bint as disse paresiet
Die onbenulleg zien slachtoffers uut zöch.
Allient die krieg gien (te lieve) advocaot toe eweezn.

En asse dan verslaegn is
Kunt wuule dan ok weer veur mekaere klaorstaon?
Of gaot wuule gewoon weer vânder
En zegge wuule, net as nao de oorlog, mag niet weer gebeurn.

Wees dankbaor veur 'n ieder
Die bie disse parasietnziekte veule wârk verrich heb
En denk an de mènensn die hun dierbaorn heb verleurn
En laot oe ego iens thuus.

Veur onderzuukers, die alle paresietn wilt verdrievm
Zeg wuule graag, 't giet oe goed
En veur "zelfgemaakte" mènensn
Kiek goed uut naor oe medemens.

En noe ?

Bezinning

J. van Leeuwen

Samen Sterk

De dag start vroeg, er is stress en onderling gezeur.
Zo zaten we 3 weken geleden in een sleur.
Eerst langs school en daarna door naar de opvang.
Voor de kids duurde de dagen dat papa en mama moesten werken lang.
Ook voor ons als ouder was het hollen of stilstaan.
Er was zwemles, acrogym, darten, voetbal en daarnaast nog onze gewone baan.

De dag begint, even ontbijten en dan aan de gang.
De dagen duren lang.
Onze agenda is leeg, we zijn ontspannen.
De oudste helpen met school en verder hebben we geen plannen.
Even naar buiten, we loeren bij iedereen door de ramen.
We zoeken naar beren en geven ze namen.

Corona, het is er maar bij ons lijkt het ver weg.
Wij zijn samen en sorry dat ik het zeg.
Zoveel tijd met zijn vieren hebben we al lang niet meer gehad.
We zijn elkaar nog lang niet zat.
we blijven volhouden, samen sterk,
hopelijk over een tijdje weer naar school, zwemles, acrogym en ons werk!

J. van der Scheer

Vragen verwoorden in rijmelarij

Wat zijn nog 'normen'
en normale omgangsvormen?
Wat zijn nog 'waarden'
als we 'wellevendheid' niet als norm aanvaarden?

Waarom wordt het milieu toch zo vergald,
wanneer op 1 januari weer voor miljoenen blijkt verknald?
Vuurwerk waarmee men zich slechts kort kan vermaken,
terwijl elders op aard men zo maar alles kan kwijtraken.

Zijn wij met onze 'welvarendheid'
nog wel bewust van echte armzaligheid?
Van honger, schamele hutjes, ziektes, mislukte oogst,
van angst, oorlog en (natuur)geweld, wat staat het hoogst?

Het hoogst op de lijst van alle ellende.
Álles is schrijnend, tegenover het verwende.
Gewend aan zoveel luxe en comfort.
Waar komt toch deze ongelijkheid door?

Nu is de hele wereld toch een beetje gelijk.
Nu telt het minder of je arm bent of rijk.
Nu heeft iedereen angst en zorgen
Nu denkt iedereen anders aan morgen.

Gezondheid is duidelijk onbetaalbaar.
Door een virus, een sluipmoordenaar.
Hoe zeker is het nog wat het leven je geeft
als het Coronavirus je te pakken heeft.

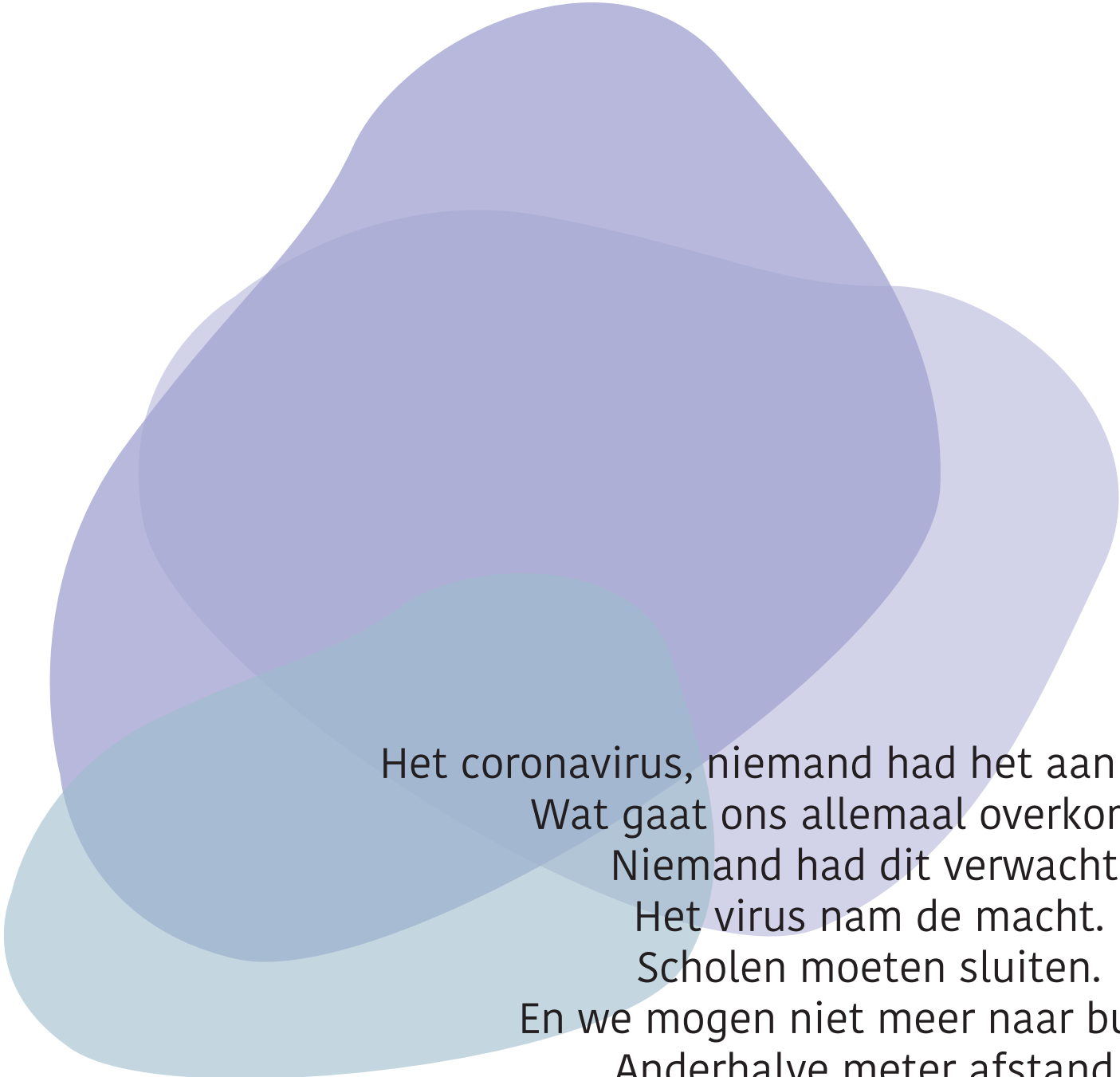
Zoveel verzorgenden die voor de zieken streven.
Hoe zeker is het wie geluk heeft en zal overleven?
Zéker, zeker weet je pas als het zover is.
Dus hou je aan de regels, anders gaat het alsnog mis.

I. Jager

We leven in een rare tijd.
Mensen maken tekeningen met stoepkrijt.
We missen elkaar.
Het is ook allemaal zo raar.
Alleen naar buiten, om de hond uit te laten.
Je verjaardag niet meer mogen houden.
Anders word je verkouden.
Heel veel mensen zitten in quarantaine, let daarom goed op je hygiëne.
De zorg heeft het druk.
Iedereen vraagt zich af: “Gaaf de economie stuk?”
Hopelijk krijgen we dit allemaal onder controle.
En heeft het virus straks verloren.

I. Dalhuisen

Het coronavirus, niemand had het aan zien komen.
Wat gaat ons allemaal overkomen?
Niemand had dit verwacht.
Het virus nam de macht.
Scholen moeten sluiten.
En we mogen niet meer naar buiten.
Anderhalve meter afstand.
Dat geldt voor iedereen in Nederland.
Hoelang gaat dit nog duren?
Wanneer mogen we weer naar onze burens?
Iedereen is aan het inslaan.
We zitten allemaal vast in een achtbaan.
Allemaal vast in quarantaine.
Let goed op je hygiëne.
Laten we allemaal goed op elkaar passen.
En gedraag je een beetje volwassen.

I. Dalhuisen

Van het concert des levens krijgt niemand een program
Geschreven op een tegeltje ergens in een gang.

Deze woorden zijn altijd bij mij gebleven, want ze zijn o zo waar
Je wéét niet wat het leven brengt is het liefde, vreugde, verdriet of gevaar.

Je wil je vrienden familie of vrienden omhelzen
of steunen in een voor hun belangrijk moment
Maar het kán en mág niet terwijl jij ze wil laten weten dat je er voor ze bent.

Het voelt zo afstandelijk en vervelend dat je er juist nú niet voor ze kan zijn
Ik weet het we moeten ons verstand gebruiken
ook al is de verleiding groot en doet het pijn.

Dagelijks wordt er gewaarschuwd hou je aan de regels
en wees bewust van de gevaren
Maar wat is het moeilijk om van de mensen waar je van houdt
om de afstand te moeten bewaren.

Het tegeltje met die ene regel zo weinig woorden maar tegelijk zegt het zoveel
Ik geef aan iedereen die het nodig heeft een dikke knuffel,
ook al is het maar virtueel.

G. Haas

Imagine

Stel je voor
Stel je voor dat dit voorgoed is
Voor altijd in eigen habitat gevangen
Geen zicht meer op vrijheid zoals het ooit was
Slechts een onbereikbaar verlangen
Stel je voor dat dit voorgoed is
Morgen als vandaag is

Stel je voor
Dat quarantaine het nieuwe thuis is
Het vernieuwde dagelijkse leven
Niemand anders dan de spiegel die antwoord geeft
Slechts ik met mijn ego verweven
Stel je voor hoe zou
Wie zou, ik zijn

Vaker vraag ik mezelf af
Hoor ik hier thuis
Huis ik waar ik leef
Leef ik leven
Of leeft leven mij
Mijn mij, mijn ik
Is dat iets als een ziel
Die bezielt in mijn lijf, beklijft
Waar ik ook ben
Ken ik mij
Ben ik ik
De ik die jij kent
Went het mij ooit
Te zijn waar ik ben

Nu elke dag naar buiten
zodat de angst niet binnenkomt
Bijna elke dag hetzelfde en verdomd
De klok lijkt stil te staan
Uit de waan van de dag gestapt
Wacht buiten leegte
Zwijgende straten
Kaal, stil, verlaten
Eenzaam
Maar nooit zo samen
Met knuffels achter de ramen
Warm applaus voor zij die zorgen
Wie onze gezondheid waarborgen

Bruggen worden geslagen
Verbinding tussen verschillende lagen
Alle deuren dicht
Maar elkaar niet uit het zicht
Verloren
Want beseffen we vandaag de dag
dan eindelijk
Dat we bij elkaar horen

Stel je voor
Wanneer corona-tijden passé zijn
Ons land weer doordraait
Het besef van de waarde van vrijheid
Blijft
Des te meer en dat
Dit tijdperk, blijvende samenhang heeft gezaaid
Smachtend, wensend, wacht ik, hoop ik te zien

Stel je voor
Dat alle mensen
Samen
Stel je voor hoe zou...

E-lines

Machteloosheid, tranen, pijn
Graag bij elkaar willen maar niet mogen zijn

Ongeloof, afscheid, verdriet
Je wilt zo graag helpen maar dat kan niet

Verlaten straten, lege schappen, gemis
Zoveel wat niet meer vanzelfsprekend is

Hoge werkdruk in de ziekenhuizen, volle bedden, zorgen
Kunnen we de medische hulp voor al die zieke mensen wel borgen?

Afstand houden, handen wassen, thuis werken
Er is niemand die van deze ramp niets zal merken

Kaartjes, videobellen, bloemen, beren
Wat kunnen we veel van deze tijd leren

Verandering, bewustwording, omzien naar elkaar
Alléén als we het samen doen spelen we dit klaar!

D. Tijms

Samen Sterk

We bouwden hemelhoge huizen,
trokken heel de wereld rond,
deden wat we echt begeerden
leefden alsof alles kon.

Ieder deed zijn eigen dingen,
ruimte was er toch genoeg
en zo renden we in tempo
naar de sport, muziek of kroeg

Tot het virus een rood licht werd
en de haast tot stilstand kwam,
in paniek eerst nog wat hamsteren,
maar toen kwam iets nieuws op gang.

We kregen oog weer voor die ander,
zagen pijn, verdriet, veel werk
en ons hart begon te spreken,
alleen samen staan we sterk!

C. Oosterhuis

Verliezen om te winnen

Het is een gekke tijd
En voor veel mensen ook moeilijk
Corona maakt van ons allemaal verliezers
Niet alleen verliezen we mensen om wie we geven
We verliezen ook allemaal onze vrijheid
Vrijheid om even op de koffie te gaan bij je opa en oma
Vrijheid om even met je ouders te knuffelen
Vrijheid om even je vrienden vast te houden
Maar dit verlies van vrijheid is tijdelijk
Op dit moment werken er duizenden zorg engelen dag en nacht
Misschien wel voor jou opa of oma
Of voor één van je ouders
Of misschien ken je gelukkig niemand die nu ziek is
Maar deze engelen zorgen ervoor dat we met zijn allen kunnen winnen
Kunnen winnen van dit virus dat zoveel mensen ziek maakt
Kunnen winnen zodat we over een tijdje weer dichtbij
onze geliefden kunnen zijn

Weer op de koffie kunnen bij opa en oma
Weer kunnen knuffelen met je ouders
Weer je vrienden kunnen vasthouden
En nee het is echt niet altijd leuk
Maar als we nu samen onze schouders er onder zetten
Kunnen we straks weer samen naar buiten
En samen naar festivals en feestjes
En samen een verjaardag of familie barbecue houden
Dus blijf binnen voor onze zorg engelen, zodat zij kunnen zorgen dat wij
met zijn allen winnen.

B. Nooteboom

Vechn teegn paresietn

Toen de oorlog begon
deur 'n Duutse paresiet
Was Nederland
De vriejheid kwiet.

't Hef hiel veule mènslèèvm ekös.
Gelukkeg was nao vief jaor
De vriejheid trugge.
En de mènsn waern bliede.

Aj dat niet met emæk heb
Kiek ie daor anders teegn an
Dan oe veuoldn
En denke ie “mooje verhaeln”.

Dit jaor is der ok 'n paresiet ekomm
Die slachtoffers maekn in de hiele
weerd
'n Indringer die veural
Oldern gonk besmettn.

De regering beslissn
Zo veule meuglek thuus blièvm
Allient boodschoppm doen
En vârdèr oezelf vermaekn.

En dat kosn onze vriejheid
En dat vuult hiel slech.
Mèènsn met mondkappies op
In ons zo mooje Nederland

Wel toevalleg 75 jaor nao de bevriej-
ding
Die groots eviert zol wordn
Noe niet deur giet
Mar ons weh löt vuuln wat vriejheid
beteeknd.

En wuule hoof niet te klaegn.
Hier hèj nog beheurlek veule speul-
ruimte
En niet zoveule as toendertied
Achter 't iezern gediën

Mèènsn die veuruut mossn
Mar met dikke teegnzin
Mar ik geleuve in weerld weetnschap-
pers
Die vech teegn paresietn.

En geleuf ik in al oonze Nederlanders
Je maintiendrai.
Kump goed mien jonge
Mar dit keer gien kussien derop.

Jan van Leeuwen